

קונטרס

קול אמונה

יגלה נפלאות באמונה הקדושה, איה שקל הפריאה כלה
קוראת לאדם לשוב אליו יתברך, וזפי השמיעה שומעים
מקל פרט מפרטי הפריאה את קולו יתברך, ועל ידי זה
הם תמיד שכים אליו יתברך.

*

בני ומיטד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קרישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבינו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור גפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בסוקי תורה, גביאים, כתובים, ומאמרי חכמינו
הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: אֵין לְקַנָּא
בְּשׁוּם אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, אֶלָּא
בְּכֵן אָדָם שְׂדִבּוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
שְׂתֵמִיד מִדִּבֵּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ יוֹתֵר
וְיוֹתֵר, וּבְכֵזָה אָדָם יֵשׁ מֶה
לְקַנָּא.

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן תשמח)

קונטרס

קול אמונה

.א.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי הוא יתברך
קורא לאדם בכל יום אליו, ומעוררו ומחזקו, שזה
כלל כל הדבורים שהאדם שומע כל יום ויום
מהדומם, צומח, חי, מדבר, כי באמת לאמתו, אין
שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך
מחיה, מהיה ומקים את כל הבריאה כלה, והוא
נמצא ואין זלזולו נמצא, ובכל דבר נטבע אמתת
אלקותו יתברך, ועל-כן בשאדם זוכה להתבונן
ולישב דעתו, ולהטות אָזְנוֹ, אָז ישמע איה שכל
הבריאה קוראת לאדם לחזר אליו יתברך, והצדיקים
השלמים מטים את אָזְנָם, ואזי שומעים מקול
בני-אדם מה שהם מדברים את קולו יתברך, וכן

אָפּלוּ מִנְהַמַּת הַחַיּוֹת וּמִצְפָּצוֹף הָעוֹפוֹת וְכוּ', וְכֵן
אָפּלוּ מִקּוֹל נְעֻנּוֹעַ הָעֵלִים עַל-יַדֵי הָרוּחַ שֶׁשָּׁמִיעַ
קוֹל, הֵם שׁוֹמְעִים אֶת קוֹלוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאָפּלוּ מִקּוֹל
דוֹמָם שְׁנוּפֵל וּמִתְנַלְנֵל גַּם-כֵּן שׁוֹמְעִים אֶת קוֹלוֹ
יִתְבָּרֵךְ, שֶׁזֶּהוּ סוּד "קוֹל הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה הַיּוֹצֵא
בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְקוֹרָא לְכָל
הָעוֹלָם כְּלוּ לַחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שֶׁמָּטָה עֲצָמוֹ אֶל "קוֹל הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה, וְחוֹזֵר
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכִפִּי שֶׁמְכַנִּס אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמְתַּת
מִצִּיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן זוֹכֵה לְשִׁמְעַת אֶת "קוֹל
הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת
עֲצָמוֹ כְּלָל, רַק תָּמִיד מִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז יִשְׁמַע נִזְרָאוֹת נִפְלְאוֹת מִזֶּה הָעוֹלָם,
אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ-כְּרוֹף-הוּא בְּעֲצָמוֹ קוֹרָא לוֹ לְשׁוֹב
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

ב.

צָרִיךְ שֶׁתִּחַזַּק אֶת עֲצָמָךְ, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר,
בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה

שבעולם, כי מה יעשה לך אדם בלעדיו יתברך? !
 וכפי שתכניס את עצמך באמונה הקדושה הזו,
 אז תזכה לשמע את "קול האמונה" הקדושה
 החודרת בתוך העולם, כי כל הבריאה כלה
 מגלה את "קול האמונה" הקדושה, וזפי השמיעה
 שומעים מכל דבר את קולו יתברך, שהוא
 "קול האמונה" הקדושה, וזה כלל המצוות
 הקדושות, שהאדם זוכה לקיים בכל יום, שהוא "קול
 האמונה" הקדושה, כי כל הבריאה כלה: דומם,
 צומח, חי מדבר, קוראת לאדם לחזור אליו יתברך,
 בדומם יש מצות — לא תחפור בור ברשות הרבים,
 ואל תבנה בית מול חכרך, ותעשה מעקה לגגך,
 שלא יפל הנופל, ותסיר דבר המזיק והמכשיל רבים
 וכו' וכו', וכן בצומח — אסור פלאים ומעשרות
 ושביעית בארץ ישראל וכו', וכן בחי — מה
 שאסור לאכל ומה שמתר לאכל, ולהסיר מביתו
 דבר המזיק וצער בעלי חיים וכו', וכן במדבר, כי
 הוא מסבב בציצית ובתפלין, ובמזוזה על פתח
 ביתו וכו' וכו', אשר כל אלו המצוות הן "קול
 האמונה" הקדושה, שמעוררות ומחזקות ומגלות
 לאדם, שאין דבר בזה העולם, שאין בו אלקות,

ועליך להטות אֶזְנוֹ אֶל "קול האמונה" הקדושה,
 ולחזור אליו יתברך, וכפי שהאדם זוכה להכניס
 את עצמו בדבר זה, כִּמּוֹ-כֵן מצליח לדבק את
 מחשבתו בו יתברך; אשרי מי שאינו מטעה את
 עצמו כלל, רק תמיד מחפש אחריו יתברך.

ג.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי "קול
 האמונה" הקדושה הוא עקר ההתחזקות לאדם
 בזה העולם, הינו כשִׁמְרָגִיל את עצמו לשמע מכל
 דבר את קולו יתברך, אִזּוֹ אִף פֶּעַם לא יהיה לבד,
 ואף פֶּעַם לא ירחק ממנו יתברך, כי מכל מה
 שרק יעבר עליו, תמיד יחזור אליו יתברך, וכשאדם
 חוזר אליו יתברך, על-ידי-זה שום דבר שבעולם
 לא יוכל להפילו ולהשליכו ולהורידו, וזו היתה
 עבודת הצדיקים הגדולים במעלה נוראה ונפלאה
 מאד — שתמיד הטו אָזְנָם לשמע את "קול
 האמונה" הקדושה, וכך מה שרק עבר עליהם,
 הכניסו בעצמם את "קול האמונה" הקדושה,
 הקוראת לאדם בכל יום לשוב אליו יתברך, ועל-

ידי-זה גדלו והצליחו, לא כן המון-עם שלא זכו להטות את אזנם לשמע קולו יתברך, על-ידי-זה לבסוף נתקררו ונתרחקו, וזה עקר עבודת הצדיקים — להכניס גם בהמון עם את העבודה הקדושה הזו — לשמע תמיד ב"קול האמונה" הקדושה; ועל-כן אשרי מי שזוכה להתקרב אל הצדיקים האמתיים, ואף שהוא עדין רחוק מלשמע את "קול האמונה" הקדושה, אבל בזה שיזכה לבטל את עצמו לגמרי אל הצדיקים האמתיים, וישמע בקולם, על-ידי-זה סוף פל סוף גם הוא ישמע את "קול האמונה" הקדושה, וגם הוא יחזור בתשובה, ועל-כן אשרי המדבק את עצמו אל החכמים והצדיקים האמתיים, ואז טוב לו בזה ובכא תמיד.

ד.

צריך שתחזק את עצמך, אהובי, אחי היקר, באמונה פשוטה בו יתברך, ולידע שהוא יתברך מחיה, מהנה ומקים את כל הבריאה כלה, וכל מה שתכניס בעצמך ידיעות אלו, כמו-כן תזכה להכלל בו, וזה סוד "קול האמונה" הקדושה, שנשמע בכל

יום ובכל שעה ובכל רגע בלבנות ישראל, כי עם ישראל שרשם הוא האמונה הקדושה, כי האמונה היא השכינה — שהשפין הקדוש-ברוך-הוא את שכינת עזו ותברך בזה העולם בתוך נשמות ישראל, ועל-כן בכל יום ויום בא קול מעילא, ומעורר את כל נשמות ישראל אליו ותברך, ומי שזוכה רץ אחר הקול, עד שחזור בתשובה אמתית, ומי שאינו זוכה, נשפח ממנו הקול; על-כן, אהובי, אחי היקר, בכל פעם שיתעורר בק "קול האמונה" הקדושה, ראה לרוץ אחריו ותברך, ותרגיל את עצמך לדבר עמו ותברך פאשר ידבר איש עם רעהו והבין אל אביו, ותפרש את כל שיחתך אליו ותברך, כי סוף כל סוף לא ישאר ממך, רק הדבורים האלו שאתה מדבר עמו ותברך, ורק הדבורים שאתה מדבר עם זלתיך מהאמונה הקדושה, כי אצלו ותברך, מאד יקר כשבר ישראל מדבר אליו, או כשבר ישראל מדבר ממנו, כי אמונה היא הקול, והקול הוא אמונה, ועל-כן אשרי מי שרודף בכל יום אחר "קול האמונה" הקדושה, וממשיך את הקול אליו, וכן ממשיך את הקול לנשמות ישראל, שאז יזכה לדבק את עצמו באין סוף

ברוך-הוא, ולא יחסר לו כְּבוֹד שׁוֹם דְּבָר, כִּי עָקֵר
הַחֲסִירוֹת הֵם רַק מַחֲמַת רְחוּקוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
רְחוּקוֹ מֵהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲבָל בְּרַגַע שֶׁהָאָדָם
זוֹכֵה לְאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, יוֹדֵעַ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ וְזֶן
וּמִפְּרִיט אוֹתוֹ, אִזּוֹ לֹא חָסֵר לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְאִינוֹ
מִפְּחָד מְשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִינוֹ מִתְבַּלְבֵּל מִיּוֹם
לְיוֹם, כִּי יוֹדֵעַ שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא
וְזֶן וּמִפְּרִיטוֹ; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֵה לְרוּץ אַחֵר "קוֹל
הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֶגַע,
וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

ה.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמָךְ, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר,
וּתְכַנִּיט אֶת עֲצָמָךְ בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּתְדַבֵּק
אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ תִזְכֶּה לְשִׁמְעַת אֶת
קוֹלוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַקּוֹרֵא וּמְכַרִּיז מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד
סוּפוֹ, שֶׁיִּחְזְרוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאֵמַת אֵין שׁוֹם
מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל עֲצָם חַיִּית
אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְכָל פְּרִיט וּפְרִיט מִפְּרִיטֵי הַבְּרִיאָה
יוֹצֵאִים כְּרוֹזִיט אֶל הָאָדָם, שֶׁיִּזְכֶּה לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ

בתשובה אמתית, ואשרי מי שמטה אָזְנוֹ אֶל "קול
האמונה" הקדושה, וחוזר אליו יתברך, ועקר
הנפיון הקשה לאדם — שאינו זוכה להטות את
אָזְנוֹ לשמע אל פנימיות הדברים, ואז נעים ומרים
לו החיים, אבל כשאדם זוכה ומכניס את עצמו
בתוך "קול האמונה" הקדושה, אז דיקא זוכה
להכליל בו יתברך; ועל-כן ראה, אהובי, אחי היקר,
להכניס את עצמך בתוך האמונה הקדושה, ואז
עולמך תראה בחיידך, כי אין לך עוד נעים וערכות
יותר גדולים מזה שאדם זוכה להרגיש ערכות,
נעימות, ידידות, זיו חיות אלקותו יתברך.

ו.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, אשר הוא
יתברך מחיה, מהיה ומקים את כל הפריאה כלה,
ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות
אלקותו יתברך, וכידועות אלו תזכה לעבר על
כל מה שעובר עליך בכל יום ויום — משברים
וגלים וכו', כי אין לך עוד אדם שלא יעבר
עליו בכל יום ויום — ירידות ונפילות וכו',

השִׁלְכוֹת, צָרוֹת, וְהִרְפָּתְקָאוֹת וְכוּ', וְאִי אֶפְשֶׁר לְעֵבֵר
עַל כָּל זֶה, רַק עַל-יְדֵי "קוֹל הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה
— כְּשֵׁיכְנִיס בְּעֶצְמוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְיַדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה, מִהֵיחָד וּמִקִּיָּם אֶת כָּל
הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, אִזּוּ בְּנִקְלָלוֹ לְעֵבֵר עַל הַכֹּל; עַל-
כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, לְבַל תִּהְיֶה בְּטָלָן.
רַק תִּרְעֶ, כִּי יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ הֶבֶל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן.
וְעוֹד מְעַט נִהְיֶה שָׁם, וְעַל-כֵּן מִהֲרֵעַ תִּהְיֶה כָּל-כֶּף
שְׂבוּרָה! מִדְּוֵעַ לֹא תִשְׁכִּיל וְתִסְתַּכֵּל תָּמִיד רַק אֶל
"קוֹל הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה, הַמְּכַרְזֵת בְּכָל יוֹם וְיוֹם
מִתְחַדֵּשׁ — "שׁוּבָה אֵלַי, וְאֲשׁוּבָה אֵלֵיכֶם", וּמִי
שׁוֹכָה לְהַטּוֹת אֶת אָזְנוֹ לְ"קוֹל הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה,
אִזּוּ עוֹבֵד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשָׁלוֹם; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ
מְטַעֵה אֶת עֶצְמוֹ, רַק בּוֹרַח תָּמִיד לְרוּחַנִּיּוֹת חַיּוֹת
אֶל קוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִכְנָס בְּאֱמוּנָה אֲמַתִּית, שְׂאִזּוּ בּוֹדֵאֵי
יֵעֲבֵר עַל הַכֹּל.

.ז

צְרִיף שְׂתַרְעֶ, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ
קוֹרָא לְאָדָם בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ

ממש, ומחמת שהאדם חטא ונטמטם דעתו ומחו, ונתעקם לכבו בקשיות ובספקות עליו יתברך (שמות י"ז): "ה'יש ה'ני"ה אם אין" וכו', על-ידי-זה אינו זוכה לשמע את קול הקריאה, "קול האמונה" הקדושה שהוא יתברך קורא לכל אחד ואחד מהמקום שהוא שם, שישוב אליו יתברך, לזאת מי שהוא יודע שחטא ופגם הרבה מאד, רחמנא לצלן, ועדין עובר עליו מה שעובר, שישתדל בכל מיני אפנים שבעולם להתקרב אל הצדיקים האמתיים הקדושים במעלה עליונה, אשר הם זוכים לשמע את קולו יתברך "קול האמונה" הקדושה, ועל ידם דיקא יזכה שיטרה לכבו ודעתו מכל הזקמה והלכלוף, שזהם ולכלוף את עצמו וכו', עד שגם הוא יזכה לשמע סוף כל סוף את "קול האמונה" הקדושה, שהוא קול הקריאה שהקדוש-ברוך-הוא קורא לכל בר ישראל לחזר אליו יתברך, וצריך שתדע, כי הפעל-דבר יעשה כל מיני פעלות שבעולם לכסות ולהסתיר ולהעלים את הצדיקים האמתיים הדבוקים בו יתברך בדבקות אמת, וזוכים לשמע את "קול האמונה" הקדושה, קול הקריאה שהוא יתברך

קורא אל כל אחד ואחד, כי אם היו מתקרבים אליו, אפלו הכי רחוקים והכי פגומים שבעולם, היו גם כן הם זוכים לזכך ולטהר את עצמם, ולהגיע אל שלמותם הנצחית; ועל-כן, אהובי, אחי היקר, אם אתה יודע שמחך ודעתך פגומים, ולבך מעקם בקשיות ובספקות עליו יתברך, מרב עוונותיך, ונתעקם לבבך לגמרי בקשיות וחקירות ודמיונות של הבל וכו', אשר על-ידי-זה אינך זוכה להרגיש את ערכות נעימות, ידידות, זיו, חיות אלקותו יתברך, ראה להשתדל בכל מיני אפנים שבעולם לחפש אחר גדולי הצדיקים האמתיים, אשר אצלם שורה שכינת עזו יתברך, ותעשה את עצמך כאסקפה הנדרסת לפניהם, ותבטל את עצמך לגמרי אליהם, ואז תזכה שהם יאירו גם עליך הפגום והמלכלך והמזהם וכו' וכו' אורו יתברך, ותזכה גם אתה סוף כל סוף לצאת מהבוץ, הלכלוך והזהמה שנפלת לשם, וימשך עליך "קול האמונה" הקדושה, קול הקריאה שהוא יתברך קורא אל כל אחד ואחד, ואז תזכה גם אתה להיות "עיל בלא בר" תמיד אצלו יתברך.

ח.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, אשר בזה העולם עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — ירידות ונפילות, קטנות והשלכות, ובכל יום האדם נמצא בסכנה גדולה עד מאד, שלא יפל בנוקבא דתהומא רבא ובפח יקוש, ויבוא לידי כפירה בו יתברך, חס ושלום, מרב הצרות והיסורים, הדחקות והנסיונות הקשים והמרים שעוברים על כל אחד ואחד, ועקר הצער הכי גדול הוא מפני רב צוונותיו של האדם, אשר על-ידיה אינו זוכה לשמע את "קול האמונה" הקדושה, קול הקריאה שהוא יתברך קורא לו, ועל-פן מאחר שנעלם ונסתר ממנו הקול הקדוש הקורא לו, על-ידיה הוא עלול לפל בכל יום ובכל שעה ובכל רגע לפח פזה, שיהיה לו קשה לצאת אחר-כך מזה, שזה כלל הכופרים והאפיקורסים, שנפלו בפח פזה, שקשה להם לצאת מזה, כי עליהם עברה כוס התרעלה, ונדבקו בטיט היזן, עד שנכנסו בחקירות ובספקות ובקשיות עליו יתברך מרב צרותיהם וירידותיהם, עד שכפרו לגמרי בו יתברך,

רחמנא לצלן, וְזֶה אֲשֶׁר גּוֹרֵם לָהֶם אֶת כָּל הַצָּרוֹת
 וְכָל הַיְסוּרִים הַמְעִיקִים וּמַצְעָרִים אוֹתָם, כִּי אֵין לָהֶם
 עוֹד צַעַר וַיְסוּרִים, קִטְנוּת, דִּינָיִם וּמִכְאוּבִים, כְּמוֹ
 מִי שֶׁרְחוּק מֵהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַל־כֵּן עָשָׂה זֹאת,
 אֲהוּבֵי, אַחֵי הַיָּקָר, וְתִנָּצַל מִכָּל הַמַּקְרִים הָרָעִים
 שֶׁקּוֹרִים בְּעוֹלָם, וּרְאֵה לְבָרוּחַ אֶל גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, וְלִבָּם
 הוּא קָן לְהַשְׂרָאת הַשְּׂכִינָה, וְתִבְטַל אֶת עֲצָמָהּ לְגַמְרֵי
 עֲלֵיהֶם, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּקְבַּל מֵהֶם הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה
 עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט בְּחַיִּים, וְתִזְכֶּה לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד
 מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְלֹא תִשָּׁכַח וְלֹא תִתְרַחֵק,
 חַס וְחִלְיָהּ, מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי גְדוּלֵי הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים יִכְנִסוּ בְּךָ תִּקְוָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאוֹה, וַיֵּאִירוּ
 בְּךָ אֶת "קוֹל הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁאֲפִלוּ
 בְּמִקוּמָךְ, בְּמִקוּם שֶׁאֲתָה נִמְצָא שֵׁם, בְּמִקוּם הַיְרֹוד,
 הַנְּפֹול, הַמְּלַכְלֶךְ וְהַמְּזוּהָם וְכוּ', גַּם שֵׁם יִמְשִׁיכוּ
 אֵלֶיךָ אֶת קוֹל הַבְּרִיאָה, "קוֹל הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה,
 שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ קוֹרָא לְאָדָם לָשׁוּב אֵלָיו, וְהוּא יִתְבָּרַךְ
 מִקְרָבוֹ בְּרַחֲמִים, כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ נִבְרָא עַל־
 יְדֵי הַרְחַמְנוּת, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֶל הַרְחַמְנוּת
 הַזֶּה, כִּי אִם עַל־יְדֵי אֱמוּנָה פְּשוּטָה — שִׁיאֲמִין בּוֹ

יתברך שהוא יתברך מְחִיָּה, מְהִיָּה ומְקִיָּים אֶת כָּל
 הַבְּרִיאָה כְּלָה, כִּי הָאֱמוּנָה עִם הִרְחֻמְנוּת הֵם דְּבַר
 אֶחָד, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיָּה
 וּבְרִיָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים קמ"ה): "וְרַחֲמָיו עַל
 כָּל מַעֲשָׂיו"; שֶׁהוּא יתברך מְרַחֵם עַל כָּל פְּרִטֵי
 הַבְּרִיאָה, וּמְחַמֵּת שְׂאִין הָאָדָם זוֹכֵה לְשִׁמְעַ אֶת קוֹל
 הַקְּרִיאָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, "קוֹל הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה,
 עַל-כֵּן הוּא נוֹפֵל תְּמִיד בְּדַעְתּוֹ, וְחוֹשֵׁב כְּאִלוֹ אֶבֶד
 מְנוּס וְתַקְוָה מְמַנּוֹ לְגַמְרֵי, וּכְאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם מְנוּס
 וּמְבֻטָּח כָּלֵל, וּמִזֶּה בָּאִים כָּל הָאֶפִיקוֹרְסִים וְהַכּוֹפְרִים
 שְׁנוּפְלִים בְּכָל פַּעַם בְּחֻקֵּי רֹחַ וּבִסְפִיקוֹת אַחֲרָיו
 יתברך, כִּי כִשְׂאִין לְאָדָם הֵהֱתַחֲזְקוֹת הָאֲמִתִּית, אֲזִי
 הֵהֱכִיחַ שִׁיפֵל בְּחֻקֵּי רֹחַ שֶׁל הַבָּל אַחֲרָיו יתברך,
 וַיִּקְשֶׁה עָלָיו יתברך קִשְׁיוֹת, עַד שֶׁיִּכְנָסוּ בּוֹ סְפִיקוֹת
 לְגַמְרֵי בְּמִצִּיאוֹת הַנִּי"ה בְּרוּךְ-הוּא יתברך שְׁמוֹ,
 אֲשֶׁר זֶה עֶקֶר הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם,
 וּכְשֶׁזּוֹכֵה לְהִתְקַרֵּב אֶל גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים
 הַדְּבוּקִים בְּדְבָקוֹת אֱמֶת בּוֹ יתברך תְּמִיד, עַל-יְדֵי-זֶה
 יִמְשָׁךְ גַּם עָלֶיךָ "קוֹל הָאֱמוּנָה" הַקְּדוּשָׁה, וְקוֹל
 הַקְּרִיאָה שֶׁתִּשְׁמַע אֶת קוֹלוֹ יתברך, שֶׁהוּא קוֹרָא
 לְךָ לְשׁוּב אֵלָיו יתברך, וְהוּא יתברך יִשׁוּב אֵלֶיךָ,

ואז ויקא יתמלא כל חסרונך. כי כל החסרונות
 של האדם בין בגשמי ובין ברוחני הם רק בשעה
 שאינו יודע את רחמנותו יתברך, מפני שחסרה
 לו האמונה הקדושה, אבל על ידי ההתקרבות אל
 צדיקים אמתיים, יזכה לתקן את הכל; אשרי מי
 שבורח תמיד אל גדולי הצדיקים האמתיים, ונעשה
 כאסקפה הנדרסת לפניהם, ואינו מסתכל על שום
 מונע ומעכב, ושומע בקולם, שאז גם הוא יזכה
 להגיע אל השלמות שאין שלמות אחריו, והוא
 — לשמע את קול הקריאה שהוא יתברך קורא
 אל כל אחד ואחד, כל בר ישראל בכל יום ובכל
 שעה ובכל רגע; אשרי לו בזה ובכא!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

מוהרא"ש נ"י אמר: ענין אמונת חכמים הוא כל-
קף גדול. עד שיכולים על-ידי אמונת חכמים לזכות
לראות את החכם שמאמין בו, וזה עקר שלמות
אמונת חכמים — בשעה שלומד מאמרו או מדבר
בדבוריו, שיגיש שבעל השמועה עומד אז על ידו.
ואמר, שהוא ירושלמי מפךש, שצריך לציר בשעת
הלמוד כאלו התנא עומד לפניו (ירושלמי שקלים,
פרק כ'): ומי שמרגיל את עצמו לחיות בצורה
כזו, הוא תמיד מסכב עם התנאים והאמוראים
והצדיקים שלומד את דבריהם ומאמריהם, ואינו
מתפחד משום בריה.

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן יז)